

en vis Tidsgænde, og at der endeligen med Hensyn til visse Dele af Lovgivningen forbeholdtes senere særlige legislative Forholdinger. Udvalgets Betænkning var endnu ikke kommen til Behandling i Tinget, da Riksdagsforsamlingen sluttedes i April Maaned dette Aar.

I den senere forløbne Tid er den til Ordningen af Distrikternes Bestatnings- og Kommuneforhold nødvendige Matrikulering bleven paabegyndt. Fremdeles er der truffet Foranstaltninger til Indførelsen af Sogneforstanderskaber, og endvidere ere de der beliggende Landbygninger bleven optagne i Kongeriget almindelige Brandforsikkring. Forøvrigt har Man maattet afvente en nærmere legislativ Fastsættelse af Distrikternes fremtidige Forhold. Idet Sagen nu atter forelægges Riksdagen, er det bleven anseet for rettest at foretage væsentlige Forandringer i den Skikkelse, hvori den fremtræder. § 1 i det tidligere Udkast er gjort til Gjenstand for et sæveget Forslag, og ligeledes er § 2 udgaaet til særskilt Behandling. § 3 i det tidligere Udkast kunde dengang ikke affattes anderledes end det skete, idet de fornødne Forarbejder til en udtømmende Angivelse af, i hvilke Punkter Lovgivningen for de paagældende Distrikter burde være afvigende fra Kongeriget, endnu ikke dengang vare tilstrækkelige fremmede. Den til Forberedelse af Distrikternes Indlemmelse medfattede Kommission har imidlertid fortsat sine Arbejder saaledes, at der nu paa nogle ganske enkelte Undtagelser nær*) kan have et Overblik over, hvilke Afvigelser fra Kongeriget Lovgivningen der maa anses som fornødne. Man har derfor i det Udkast, som nu forelægges, kunnet optage disse Afvigelser uden at behøve at undskyde dem til en senere Behandling.

*) Om Udsætteligheden af, at Kongerigetets Ret saa fuldstændigt som muligt udvides til de paagældende Distrikter, kan der neppe herske nogen Tvivl. Det er allerede i og for sig uanstændigt at bibeholde en helt selvstændig Lovgivning med sædvanlige Retsprinciper og Institutioner.

*) See nedenfor Bemærkningerne ved Udstafes § 18.

høner for et Territorium, der ikke udgjør $\frac{1}{100}$ af Landets øvrige Areal, og for en Befolkning der kun tæller lidet over $\frac{1}{80}$ af Landets øvrige Folketal. Men det Unaturlige i et saadant Forhold fremtræder end stærkere, naar der sees hen til, at de paagældende Distrikter ikke en gang danne et samlet Masse med et nøgentlunde eensartet Karakter, men tværtimod ere splittede i tre særskilte Grupper, mellem hvilke Samkvæmmet er saare ringet, og hvis Naturforhold saavel som Befolkningens Næringsvæie og Interesser ere saa forskellige, som det i saa lille et Land som Danmark overhovedet er muligt, medens derimod enhver af disse Grupper paa det Noeste svarer til de nærliggende ældre Dele af Kongeriget, og tildeels endog ligger saaledes indblandet imellem kongerigske Grundstykker, at Grændsen neppe er kjendelig for selve Egnens Beboere. En Bibeholdelse af en stærket Lovgivning for de paagældende udsprede Distrikter vilde ikke blot for de Nødigheder, som skulde anvendes baade dekke og Kongeriget sædvanlige Lovgivning, altsaa blandt andre for 3 Amtmænd og 3 Amtsraad, Begge Overretter saavel som Høiesteret foranledige forbedes og tildeels ligefrem uforlidelige praktiske Ulemper, samt stadigen fremkalde yderst vanskelige og tvivlsomme Spørgsmaal, om hvilken Lovgivning der i et foreliggende Tilfælde skulde bringes til Anvendelse, men den vilde derhos skabe en vedblivende Skranke imellem Beboerne af de paagældende Distrikter og den øvrige kongerigske Befolkning. Det er derfor bitterligt, og forstjælligheden i Lovgivning og Institutioner endog de siden 1850 forløbne Aar har dannet en meget væsentlig Hindring for Samkvæmmet mellem Kongeriget og Sleevig, idet navnlig de kongerigske Beboere have været en særdeles Betænkning ved at nedsettet sig under de dem ubekjendte Retsforhold, ligesom ogsaa de kongerigske Forretningsmænd og Pengeinstitutioner have søgt sig utilbøielige til at anvinde de væsentlige Pengemidler i sleevigske Giendomme eller foretagender. Godt der imidlertid ikke være Hovedsagen er, at Man ved at bibeholde en selvstændig Lovgivning for de paagældende Distrikter vilde